

Een Kerst om nooit te vergeten

Een Kerst om nooit te vergeten

Copyright © Wilkin van de Kamp

Omslagontwerp en binnenwerk: Glenn van der Mull | Vrij Zijn

Eerste druk

Uitgave: Vrij Zijn, Industriestraat 2, 7122 AP Aalten, Nederland

www.vrijzijn.nl

info@vrijzijn.nl

ISBN 978-90-74397-07-0

NUR 224, trefwoord: religie en kinderbijbels

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Voor Anne-Marij

Het grote kerstboek

Hoog in de besneeuwde bergen, in een land hier ver vandaan, ligt een klein dorpje. De mensen daar zijn druk bezig met de voorbereiding voor kerstavond. Midden in het dorpje staat een schattig houten kerkje dat elk jaar versierd wordt met twinkellichtjes en kleurrijke slingers. Iedereen weet precies wat hij

moet doen, want het staat allemaal in het grote kerstboek beschreven. Ze kijken uit naar de mooiste avond van het jaar. Maar niemand verwacht dat alles mis zal gaan wat maar mis kán gaan. En helemaal niemand weet dat juist daardoor alles zal veranderen, op een manier die niemand ooit zal vergeten.

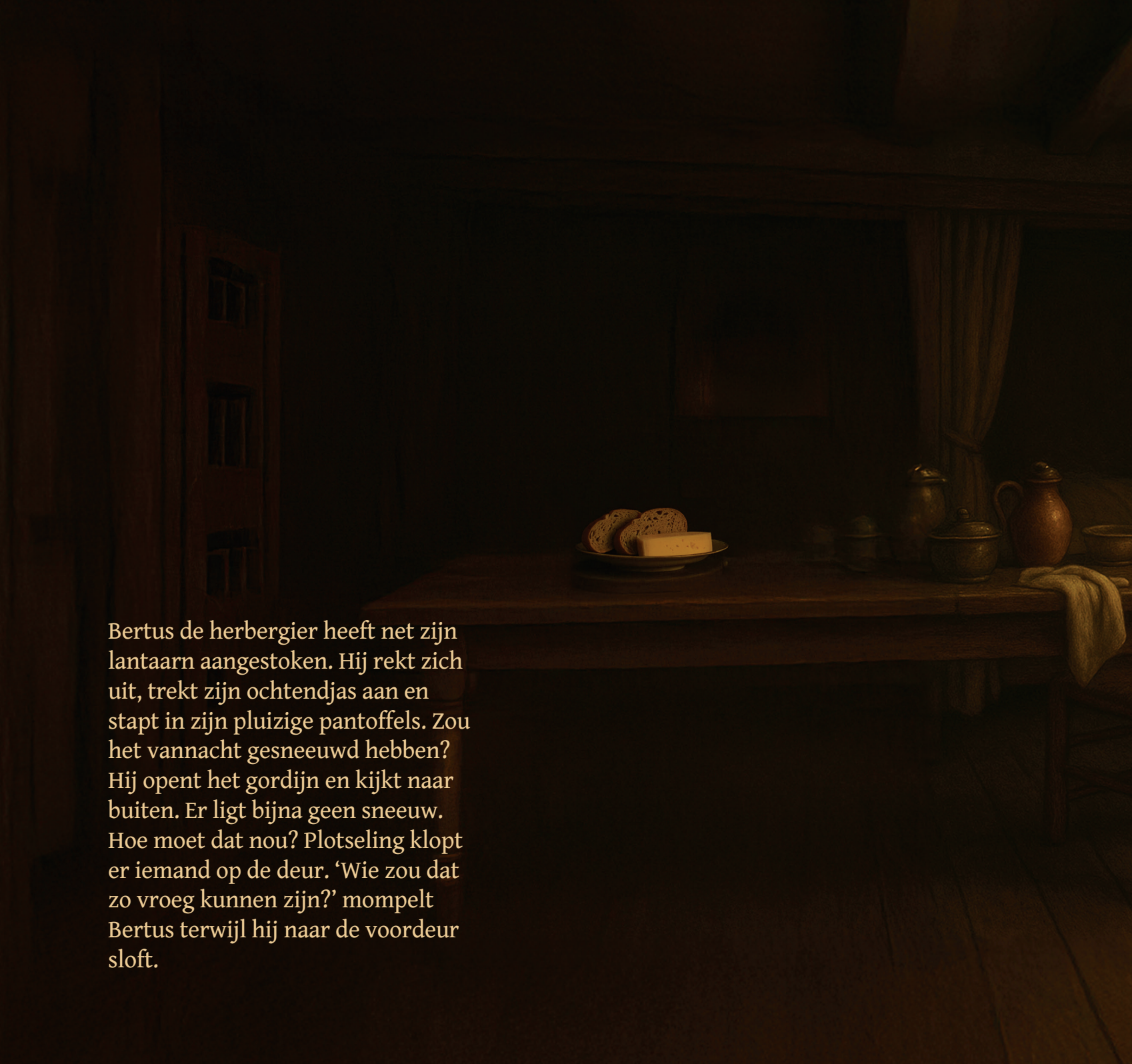

Een geheimzinnige vreemdeling

Op de laatste dag voor Kerst bezoekt een vreemdeling het kleine bergdorpje. De bergtoppen zijn bedekt met een dikke laag sneeuw en fonkelen als diamanten in het zachte ochtendlicht, terwijl dunne sliertjes mist uit het dal opstijgen. De huisjes staan er vredig bij met hun deuren en ramen dicht, alsof ze zich nog diep in dromenland bevinden.

De straatjes liggen er verlaten bij, alsof ze wachten op het eerste teken van leven. Aan het einde van een smalle straat ziet de vreemdeling een klein maar uitnodigend lichtje schijnen, als een sterretje dat de weg wijst. 'Daar moet ik zijn,' fluistert hij met een glimlach. Met grote stappen loopt hij ernaartoe.

Bertus de herbergier heeft net zijn
lantaarn aangestoken. Hij rekt zich
uit, trekt zijn ochtendjas aan en
stapt in zijn pluizige pantoffels. Zou
het vannacht gesneeuwd hebben?
Hij opent het gordijn en kijkt naar
buiten. Er ligt bijna geen sneeuw.
Hoe moet dat nou? Plotseling klopt
er iemand op de deur. ‘Wie zou dat
zo vroeg kunnen zijn?’ mompelt
Bertus terwijl hij naar de voordeur
sloft.

